

יורם המיזרחי:

**„אני עוזב לקנדה
ב־30 באפריל!“**

כתב הטלוויזיה לענייני הצפון, יורם המיזרחי, לא הופיע ביום השישי על המירקע. את הכתבה על הדרור זים הכין ישראל סגל. בשבת בבוקר פוצץ מופע שקט ותרבותי ב„תיאטרון ירושלים“ בהשתתפותו של המיזרחי.

יורם, מדוע פוצץ המופע בהשתתפותך ב„תיאטרון ירושלים“?

המופע היה בנוסח של שבתרבנות בתל-אביב. בחלק הראשון הופיע עורך הארץ גרשום שוקן, שדיבר על הסיכוי סוך בינו ובין בגין. בחלק השני הופיעו הפרופסורים מן ופוקס מהדסה, שדיברו על שישים שנה להדסה, ועל תרופת הד"ר רובין, ובחלק השלישי, שיועד לנושא הדרור זים בגולן, השתתפנו אני, ד"ר פאדל מנצור, שהוא אגרוני גנום מדליית אל-כרמל והעיתונאי מרק"ח סלמן גטור. הוזמנו גם סאלמן אבריסאלח, ראש המועדון הדרורי-ציוני ממגדל שאמס, וח"כ עאמל נאסר אדין, אך הם לא הור פיעו. וכך התנהלה לה השיחה פחות או יותר בסדר, עד שסלמן גטור התחיל לספר סיפורים שהרגיזו את הקהל.

איך סיפורים?

כמו, למשל, שהליקופטר של צה"ל נחת בשדה על-מנת לגרש שני ילדים בני שמונה שרעו את עדרם. או אז התחילו צעקות — פעילי רק"ח מצד אחד, גוש אמונים מצד שני. השיא היה כאשר המנחה ביקש מהדובר להזיז דמות מבחינה פוליטית. ברגע שהאיש אמר שהוא קומוניסט, התחיל הבאלאגן. הקהל רק היה צריך לשמוע את המילה קומוניסט. התחילה התנפלות, אנשים התקוטטו בידניהם. כינו אותי „אשפיסט“, אוכל לחם של המדינה, כלב שמאלני — ומה לא?

איך זה נגמר?

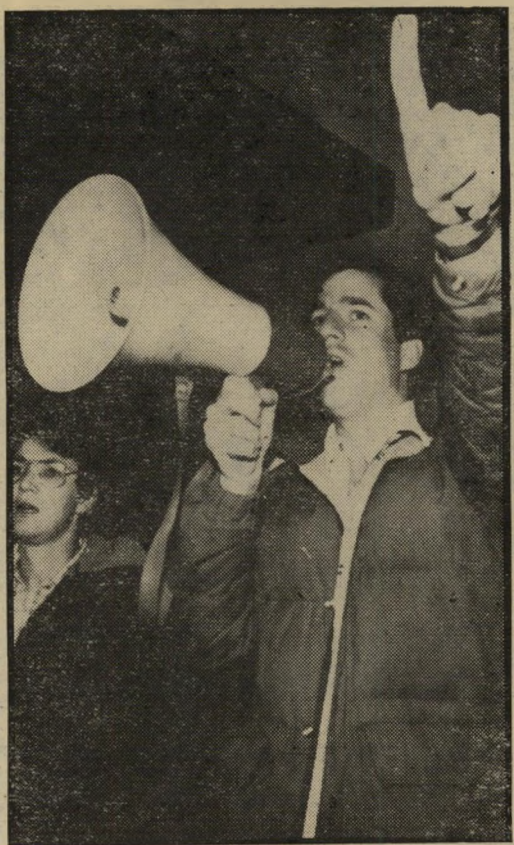
המנחה פיזר את המופע. הלכתי החוצה וראיתי את כל החברה עם הכיסות הסרוגות. זה היה משהו נורא. אני שים צרחו כמו פולטרפים. הסמן הימני קיצוני שניהל את המהומה כל-כך צרח על עמוס אילון שהיה שם, והתחיל להרביץ, עד שהבנתי שאני צריך לעשות תרגיל על-מנת להפריד ביניהם. מה עשיתי? ניגשתי להוא עם הכיספה, והתחלתי לצרוח עליו קומוניסט שכמוך. הוא התחיל להת"ננין ואמר: „אני לא קומוניסט!“ הקהל שמע קומוניסט והתחיל לצרות: קומוניסט! קומוניסט!

מדוע לא הכנת אתה את הכתבה על הדרורים ב„יומן השבוע“? זה לא התחום שלך?

אפילו לא ביקשו ממני להכין. חוץ מזה שאני בשלבי סיום. בשלושים באפריל אני נוסע לקנדה.

החלטת לעזוב את קן הקוקיה?

משהו כזה. בשביל מה אני צריך את הבאלאגן הזה? אין לי יותר כוח. האלאס, אני רוצה לנוח. נשב בקנדה שנה, נבלה קצת בקוקטיילים, נסכן את נפשונו, נכתוב כתבות לארץ, ונחזור בעוד שנה עם כוח מחודש.

צלי רשף:

**„לא נרשה הנפת
דגל פלסטין בהפגנות!“**

„שלום עכשיו“ דוחרת שנית. אחרי תקופה ארוכה של שתיקה, אחרי שהפעילים התפזרו והסיסמות נפוצו לכל רוח, הצליחה תנועת „שלום עכשיו“ לכנס אלפי אנשים להפגנה שהתקיימה במוצאי-השבת. אחד האני שים הבולטים בהפגנה היה צלי רשף, שהציג עצמו כדובר התנועה. צלי הוא אחד המעטים מבין ותיקי „שלום עכשיו“ שהצלחתי לזהות בהפגנה.

צלי, כמה זמן לקח לכם לאחות את הקרקעים ולהתארגן מחדש?

לקח לנו בערך חודשיים. כעת אנחנו בשלב הסופי, ולפי מה שאני רואה פה, התוצאות טובות מאוד.

מדוע זה לקח לכם כדרכך הרבה זמן?

אני חושב שהבעיות עם פיגוי סיגני היוו זרו רציני. אתם הגדרתם את עצמכם כתנועה לא מיפלגתית. האם נוכח הנסיבות של היום, כאשר השמאל כמעט אינו מיוצג בכנסת, תקימו מיפלגה?

כרגע אין תכנון לפעולה שכזאת. תמיד היינו, וגם עכשיו אנחנו, אי-מיפלגתיים, אך לא אי-פוליטיים. אנחנו לא מדברים על מיפלגה.

לא ראיתי בין המארגנים את יודי תמיר או את עומרי פדן שהיו בין ראשי „שלום עכשיו“. האם הם עזבו את התנועה?

באופן רשמי הם לא פעילים. מכל מקום לא בפורום המוביל. אבל אני מניח שהם נמצאים בהפגנה.

יוסי בן-ארצי, אחד מפעילי „שלום עכשיו“ אמר קודם לכן לעיתונאים שההפגנה לא נעדרה עק מנת להחזיר את שקעה, חלף וטאוויל אל העיריית שדהם. האם אתה מכנים דבריו?

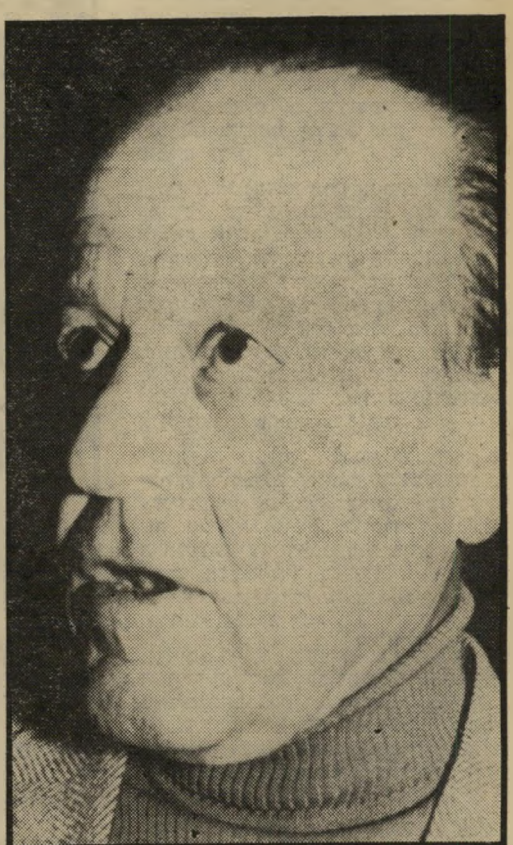
אני חושב שלא הבנת אותו נכון. הוא התכוון להגיד שפיטורי ראשי-הערים הם לא העילה הבילעדית להפגנה. ההפגנה היא נגד הדיכוי בשטחים וברמה, בכל המישורים ומכל ההיבטים.

האם אתה מתנגד לכך ש„הוועד לסולידריות למען אוניברסיטת בירזית“, מצפן ורק"ח מנפחים שטרם ומשתתפים בהפגנה שאורגנה על-ידי „שלום עכשיו“?

אני מתנגד לכך שהם משתתפים בהפגנה, אך אין זה אומר שתנועת שלום עכשיו מסכימה עם דיעותיהם של שלושת הגופים שהזכרת.

בהפגנה הונף דגל פלסטין לצד הגל ישי-ראל. מה דעתך על כך?

אנחנו לא נרשה הנפת דגלי פלסטין בהפגנות של שלום עכשיו.

שמואל טולידאנו:

**„מילסון חי באשליה
וכולנו נשלם ביוקר!“**

שמואל טולידאנו היה במשך שנים רבות יועץ לענייני ערבים, של שני ראשי-ממשלות. בשבת פגשתי אותו בהפגנת „שלום עכשיו“, שבאה למחות נגד מדי-ניות הממשלה בשטחים הכבושים. אנשים רבים היפנו מבטם לעברו של היועץ-לשעבר, שלא נודע דווקא בגי-שתו הליברלית לערבים, בעת ששימש כיועץ לעניינים. שאלתי את טולידאנו:

כיועץ-לשעבר לענייני ערבים, מה דעתך על מדיניות הממשלה כשטחים?

אני רואה את התנהגות הממשלה כהליכה מדחי אל דחי, ואינני יודע לאן נגיע. אם מישוה בממשלה מעלה בדעתו כי קיים סיכוי למנות ראשי-ערים נוסח מילסון, הוא חי באשליה, שכולנו נשלם עליה ביוקר.

מה אתה מצייע?

לנהוג בדרך של טובלנות, ליברליזם. למצוא את הדרך לחיות עם הערבים בהיטיות.

ולמהחזיר את השטחים?

זאת לא אמרתי.